కథ

స్వేచ్ఛ

''అంటే ఏమిటే నీ ఉద్దేశ్యం'' చిరాగ్గా అన్నాడు వేణుగోపాల్.

''ఇందులో కొ[illegible]గా అనేదేముంది? ఎప్పట్నించో మొత్తుకునేదే మళ్ళీ ఆఖరుసారిగా చెప్తున్నా..ఈ ఇంట్లో నేను ఉండాలో ఆవిడగారు ఉండాలో తేల్చుకోం[illegible]ి''

'ఆవిడగారు' అన్[illegible] మాటనొ వత్తి పలుకుతూ వ్యంగ్యంగా అన్నది సుహాసిని.

''ఈ ఇల్లు నీది. ఈ ఫర్ని[illegible]ర్ నీది. జీవితాంతం నిన్ను భరించేందుకు మీ నా[illegible] లక్ష రూపాయలు లంచం యిచ్చాడు. అన్నీ తీసుకొని నిన్ను ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొట్టే ధైర్యం నాకెక్కడిది? నువ్వు కోరుకున్నట్టు అమ్మని ఓల్డ్ ఏజ్ హోంలో చేర్పిస్తాను. నాలాంటి కొడుకు[illegible] కన్న ఖర్మానికి ఆవిడకి అదే తగిన శిక్ష'' గొం[illegible]లో బాధని నొక్కిపెడుతూ అన్నాడు వేణుగోపా[illegible].

''అదే ఎప్పుడు చేర్పిస్తా[illegible]ని అడుగుతున్నాను. ఎప్పటికప్పుడు అలాగే అ[illegible]టున్నారు. అయినా నేను ఆవిడనేమీ అడవుల్లో వదిలేసి రమ్మనలేదే! నాకు తెలిసిన ఒక ఓల్డ్ ఏజ్ [illegible]హోంలో డబ్బు పడేస్తే మీ అమ్మగార్ని చూసేందు[illegible] మంచి ఆయాలు కూడా దొరుకుతారుట. [illegible]గా ఈవిడ లాంటి వాళ్ళు బోల్డుమంది ఉంటార[illegible]. వాళ్ళతో కాలక్షేపం కూడా అవుతుంది ఆవిడకి.

''అవును. నీకు నీ హై[illegible]స్ ఫ్రెండ్స్‌తో కాలక్షేపం. నాకు పెండింగ్ ఫైళ[illegible]తో కాలక్షేపం. మన బుజ్జిగాడిని క్రచ్‌లో చేర్పిస్తే అక్కడ వాడికీ కాలక్షేపం అవుతుంది. చాలా బ[illegible]గుంది కదూ!'' నిర్లి[illegible]ప్తంగా కొంత వ్యంగ్యంగా అ[illegible]న్నాడు వేణుగోపాల్.

''చూడండి, సొసైటీ [illegible]లా మారిపోతోంది. దాంతోపాటు మనమూ మ[illegible]రక తప్పదు. మనం

> ''నీకు సుహాసిని అని ఎందుకు పేరు పెట్టారో కానీ ఎప్పుడూ నీ మొఖం చిటపట లాడుతూనే ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా హాయిగా నవ్వావా నువ్వు? ఏమైనా అంటే ఈ చాకిరీ నేను చెయ్యలేను మీ అమ్మను పంపించెయ్ అంటావ్. అయినా నువ్వు ఏం కష్టపడుతున్నావని? అన్నిటికీ పనమ్మాయి ఉండనే ఉంది..''

స్వేచ్ఛగా జాలీగా బతకాలం[illegible] ఈ ముసలివాళ్ళతో ఓ పెద్ద తంటా. మీరిలా సెం[illegible]టిమెంటల్‌గా ఆలోచిస్తున్నారు కానీ ఫారెన్ కంట్రీ[illegible]స్‌లో ఇది సర్వసాధారణం.''

సాధ్యమైనంత మృదుత్వా[illegible]న్ని గొంతులో నింపు కొని బతిమాలుతున్న ధోరణి[illegible]లో అన్నాడు వేణుగోపాల్. ''చూడు సుహాసిని, అమ్మ నన్నీ స్థితికి తీసుకు రావడానికి ఎంత కష్టపడిందో నీకు తెలీదు. చిన్నప్పుడే తండ్రి[illegible] కోల్పోయిన నన్ను ఇంత చదివించి ఈ జీవితాన్ని[illegible]వ్వడానికి తానొక జీవచ్ఛవంలా మారిపోయింది. ఒకరోజు తింటే ఒక రోజు తినక పస్తులుంటూ తనకు చేతనైన చిన్నా చితకా పనులు చేసి తెచ్చినదాంతో నన్నింతవాడిని చేసింది. అటువంటి తల్లిని జీవితపు చివరిదశలో అలా వదిలేయడం న్యాయం కాదు..''

''నాకు తెలుసు మీరిలా అంటారని. అయినా తల్లి బిడ్డల్ని పెంచడం ఓ గొప్ప విషయంలా మాట్లాడుతున్నారే. మీ అమ్మ పడ్డ కష్టాలన్నీ ఏకరువు పెడతారు కానీ–నా బాధ అర్థం చేసుకోరు. పాపం మానాన్న లక్ష రూపాయలు–అదీ తన కష్టార్జితం తెచ్చి మీ చేతుల్లో పోశాడు. ఎందుకోసం? నా సుఖం కోసం. నన్ను మీరు కష్టపెట్టకుండా చూసుకోవడం కోసం. కానీ నా సంతోషం, స్వేచ్ఛ గురించి మీకెందుకు? మీ అమ్మ చల్లగా ఉంటే చాలు. ఇదంతా నా ఖర్మ...ఒక అచ్చటా..ముచ్చటా..గానుగెద్దు జీవితం...'' కోపంగా అన్నది సుహాసిని.

''నీకు సుహాసిని అని ఎందుకు పేరు పెట్టారో కానీ ఎప్పుడూ నీ మొఖం చిటపట లాడుతూనే ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా హాయిగా నవ్వావా నువ్వు? ఏమైనా అంటే ఈ చాకిరీ నేను చెయ్యలేను మీ అమ్మను పంపించెయ్ అంటావు. అయినా నువ్వు ఏం కష్టపడుతున్నావని? అన్నిటికీ పనమ్మాయి ఉండనే ఉంది..''

''నెలకి పదివేలు సంపాదించే మొగుడు మీరుండగా గిన్నెలు తోమి బట్టలు ఉతికే[illegible] పట్టాలా నాకు..''

''నేను కూడా అదే అం[illegible] నెలకు పదివేలు సంపాదించే కొడుకు[illegible]డగా దిక్కులేనిదాన్లా ఓల్డ్ ఏజ్ హోంలో [illegible] ఖర్మ అమ్మకి లేదు.''

''అలా మీ అమ్మతో నన్ను పోల్చకండి. [illegible] కాళ్ళు చాపుకొన్న ఆవిడకీ, కలకాలం మీతో [illegible] సుండాల్సిన నాకూ పోలికేమిటి?'' కోపంగా [illegible] సుహాసిని.

''నువ్వు, నీ యిల్లు, నీ భర్త అని నువ్వను[illegible]న్నట్టే తను కష్టపడి పెంచిన కొడుకు ఇల్లని అమ్మ మాత్రం అనుకోవద్దా? నీకు నేనెంత ముఖ్యమో అమ్మకీ అంతే ముఖ్యం. అయినా అమ్మ నిన్నెప్పుడైనా కష్టపెట్టిందా? అన్నీ తన యిష్టం వచ్చినట్టు జరగాలని నీలాగా మొండిపట్టు పట్టిందా? ఏదో నాలుగు మెతుకులు తిని కృష్ణా, రామా అని కాలక్షేపం చేస్తోంది..నీ ఇష్టాయిష్టాలకీ, స్వేచ్ఛకీ ఆవిడెపుడూ అడ్డం కాలేదు..''

''ముసలాళ్ళున్నాక ఏవో రోగాలొస్తాయి. ఆ తరువాత డాక్టర్లూ, ఫీజులూ...అనుక్షణం ఆవిడని కనిపెట్టుకుని నేనూ..నేను హాయిగా ఎంజాయ్ చెయ్యాలనుకున్న టైం..ప్చ్..మీకెంత చెప్పినా అర్థం కాదు..''

''రోగాలు ముసలివాళ్ళకే కాదు మనకీ వస్తాయి. మన బుజ్జిగాడికి జ్వరం వచ్చి డాక్టరు దగ్గరకి తీసుకెళ్ళినపుడూ, ఆ తరువాత వాడిని కంటికి రెప్పలా చూసుకున్నప్పుడు నీవిలాగే అనుకున్నావా..''

వంటగదిలో ఉన్న సుభద్రమ్మకి కొడుకూ కోడలి సంభాషణ లీలగా వినిపిస్తోంది. తను వీళ్ళందరికీ 'బరువు' అనే భావమే ఆవిడని క్రుంగదీస్తోంది.

''భగవంతుడా! ఎవరికీ అవసరం లేని నాకు ముక్తి కలిగించు'' దేవుడిని కన్నీళ్ళతో వేడుకున్న సుభద్రమ్మకి గతం స్మృతిపథంలో మెదిలింది.

తను కాపురానికొచ్చినప్పుడు అత్తగారు, మామగారు తమతోనే కలిసి ఉండేవారు. పైగా పట్నంలో చదువుకునే మరిది శలవులివ్వగానే వచ్చేసేవాడు. అయినా తనెప్పుడూ వాళ్ళని బరువు అనుకోలేదు. స్వేచ్ఛ, స్వతంత్రం అంటూ వేరేగా ఉండాలన్న ఆలోచనే రాలేదు. అసలు స్వేచ్ఛ, స్వతంత్రం లాంటి పదాలకు అర్థాలు తెలీకపోయినా తను హాయిగానే బతికింది. అయినా ఉమ్మడి కుటుంబంలో ఉన్న భద్రత, ధైర్యం వేరు కాపురంలో వస్తుందా? మనిషికి మనిషి తోడు. డబ్బు కాదు. ఎంత డబ్బుంటే ఏం..నా అన్నవాళ్ళు నలుగురైనా పక్కన లేనపుడు.

ఇప్పటివాళ్ళకి మనుషులక్కరలేదు. టి.వి.

ఫ్రిజ్, ఖరీదైన ఫర్నీచర్ ఉంటే చాలు. వాటిని ప్రేమించినంతగా మనుషుల్ని ప్రేమించరు వీళ్ళు. మారుతున్న కాలం మనుషుల్లో స్వార్థాన్ని పెంచుతోందనడానికి తన కోడలే ఒక ఉదాహరణ.

దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న సుభద్రమ్మ కూర మాడుతున్న వాసనకి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

''అయ్యయ్యో..కూర మాడినా తెలీటంలేదా మీకు?'' మండిపడింది సుహాసిని.

''చేసిన నిర్వాకం చాలు గానీ బుజ్జిగాడు లేచినట్టున్నాడు కాస్త చూస్తూ ఉండండి..ఏం మతిమరపో..ఛస్తున్నా'' విసుక్కొంటున్నది సుహాసిని.

సుభద్రమ్మ మనసు చివుక్కుమంది. దోషిలా తల వంచుకొని రెండేళ్ళ మనవడిని ఆడించడానికి బెడ్ రూం వైపు నడిచింది.

★★★

ఆరోజు బుజ్జిగాడిని ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని బొమ్మలతో ఆడిస్తూ వాడితో కబుర్లు చెబుతోంది సుభద్రమ్మ.

''అమ్మా సుహాసిని లేదా'' ఆఫీసు నించి వస్తూనే పలుకరించాడు వేణుగోపాల్.

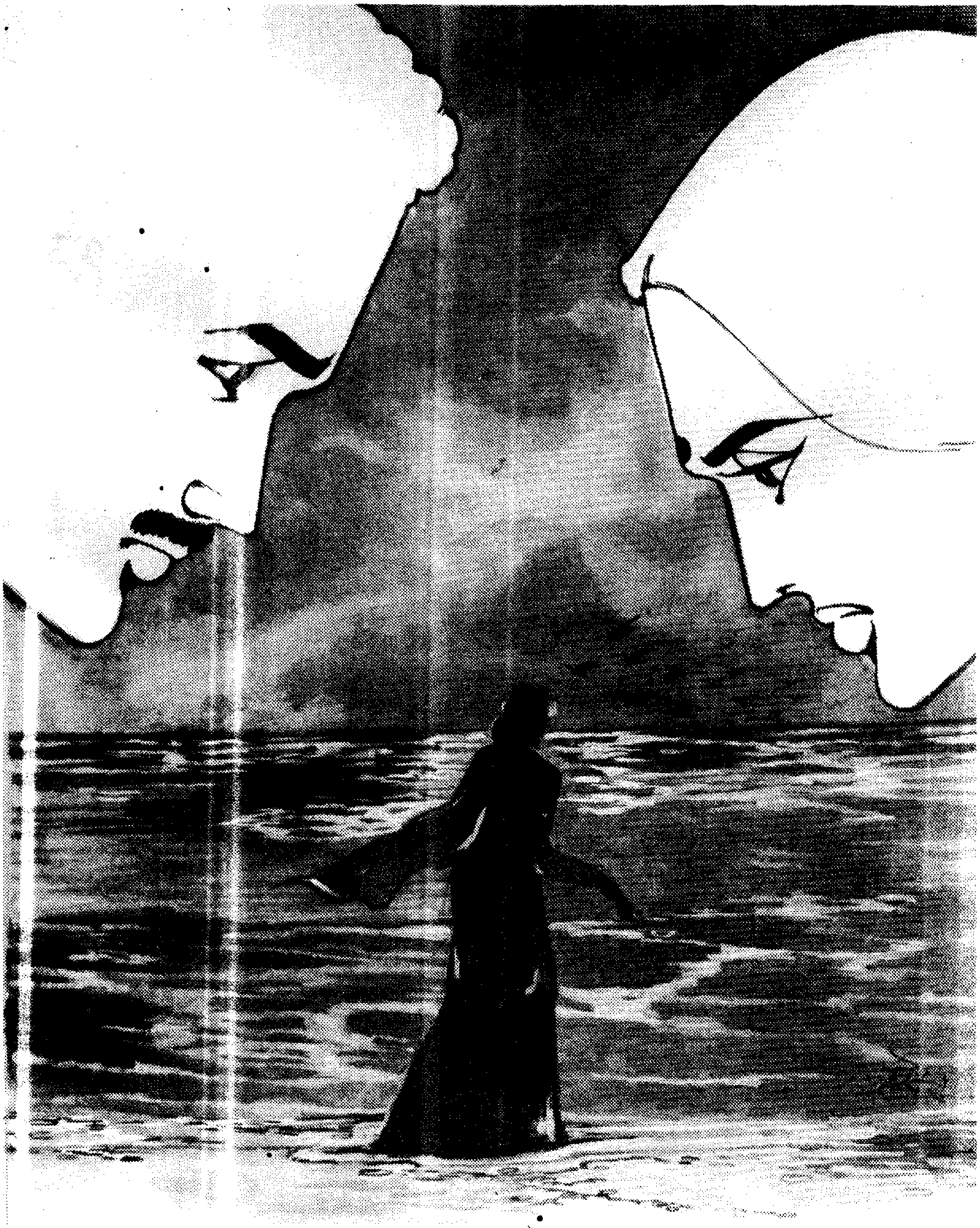

''ఎవరో చిన్ననాటి స్నేహితురాలుట సినిమాకె దాం రమ్మంటే వెళ్ళింది. వీడెలాగూ చూడని డని నేను ఇంట్లో ఉంచేయమన్నాను. నువ్వు ము ం కడుక్కొని రా. కాఫీ తెస్తాను'' వంటింట్లోకెళ్ళి ది సుభద్రమ్మ.

నిట్టూర్చాడు వేణుగోపాల్

ఎందుకో అమ్మ ఈమధ్య దోలా ఉంటోంది. ఎపుడూ ఏదో ఆలోచిస ; పరధ్యానంగా ఉంటుంది.

ఏమైనా కోడలి ప్రవర్తన ే అమ్మ కృంగిపోయిందన్నది నిజం.

ఛ...ఛ. ఆడదానికి ఆ వే శత్రువంటారు. ఇన్నాళ్ళూ అత్తలకి జడిసే కోడళ్ళు. ఇపుడు అత్త్లని జడిపించే కోడళ్ళు..

పుడూ ఎవరో ఒకరిది పైచేయిగా ఉండాలనుకుంటారు కానీ ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకొని కలిసుండరు.

అసలు ఈ మనుషులే అంత..ఒక మనిషి ఇంకొకరికి పూర్తిగా ఎప్పుడూ అర్థం కాడు.

'కాఫీ తీసుకో నాన్నా'' అమ్మ మాటలకి ఈలోకంలోకి వచ్చాడు.

కాఫీ కప్పు తీసుకుంటూ అప్రయత్నంగా తల్లి వంక చూశాడు వేణుగోపాల్.

ఆదుర్తి బాల

అమ్మలో వృద్ధాప్యపు ఛాయలు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి. నడక నేర్చే వయసులో తను పడిపోకుండా రక్షణగా పట్టుకున్న ఆమె చేతులు జవసత్వాలుడిగిపోయి నరాలు ఉబ్బి బలహీనంగా ఉన్నాయి. అయిన వాళ్ళందరి మధ్యలో ఉన్నా...అనుభవిస్తున్న ఒంటరితనంతో మరింత క్రుంగినట్టు కనిపిస్తోంది. బాధని దాచుకునే ప్రయత్నమేదో ఆమె కళ్ళలో అంతర్లీనంగా కనిపిస్తోంది.

అమ్మని సుఖపెట్టాలని తనకీ ఉంటుంది. కా సుహాసిని మొండితనం, మూర్ఖత్వం..ఎదిరించలే తన నిస్సహాయత..అన్నీ తెలిసిన అమ్మ తనని

చీలీ దీవులకి 'పశ్చి...మంలోని 'చిలూ'లో నివసించే ప్రజ... తమ పేర్లను గట్టిగా పిలుచుకోరు. అ... పిలిస్తే దేవతలు తమపై ఆగ్రహిస్తా...ని వారి నమ్మకం. కొందరు ఆఫ్రికా ...శస్థులు చేపలు పట్టే సమయంలో మని... పేరును పిలువరాదనీ, అలా చేస్తే 'జల...వతలు' వారిపై కోపగించి చేపలు ద...కకుండా చేస్తారనీ భయపడ్తారు.

ఇండోనేషియాలో మనకు ...లియని వ్యక్తి పేరును సూటిగా అడగకు...డదు. ఆ వ్యక్తి కొడుకు పేరు తెలుసుకొని 'ఆ పిల్లవాని తండ్రి' అని వ్యవహరిస్తా..., ఎస్కిమోలు ఎప్పుడూ యవ్వనవ...తులుగా ఉండాలని తమ పేర్లను తరచు... మారుస్తుంటారు. పేరు మార్పు ద్వా... నవయవ్వనవంతులు కాగలమనుకుం...రు.

'గోండు' జాతీయుల ...డాకుల విధానం కూడా ...చిత్రమైంది. తగాదాపడిన స్త్రీ వైపు వా..., పురుషుని వైపువారు గ్రామ పెద్దల వ...కు వస్తారు. విడాకులు తీసుకోగోరే భార్యా భర్తలు అక్కడ ఉంచబడిన మట్టి కుం...ను పగలగొట్టి, దానికి

పరదా పాటించే పురుషులు

కట్టివున్న దారాని... త్రెంచి వేస్తారు. ఇక్కడ మట్టికుండ అనే... 'సంసార సుఖానికి' ప్రతీక-సంసారం...లో సుఖం లేనప్పుడు దాన్ని పగలగొట్టి ఇద్దరూ విడిపోతారు.

'జిప్సీ' వివా...ల్లో వరుడు మొదట తన భుజాన్ని ...గాయపరుచుకొని తరువాత వధువు భు...జానికి కూడా గాయం చేస్తాడు. వారిద్ద... రక్తం కలయికవల్ల సంసారంలో సు...సంతోషాలుంటాయని వారి నమ్మకం.

ఆఫ్రికాలో నేటికీ స్త్రీలు తమ పిల్లలను చంద్రుడికి చూపిస్తారు. అందువల్ల పిల్లలు పుష్టికరంగా, ఆరోగ్యంగా పెరుగుతారని ఉద్దేశపడతారు.

గ్రీన్‌లాండ్ దేశపు స్త్రీలు వెన్నెల్లో పడుకుంటే తమకు పిల్లలు పుడతారని తలుస్తారు.

సహారా ఎడారుల్లో పురుషులు 25 ఏళ్ల వయస్సు నుండి పరదా ధరిస్తారు. తమ భార్యలకు కూడా తమ శరీరాలను కనిపించనీయరు.

సూడాన్ దేశీయులు దూరదేశాలకు ప్రయాణం చేసేటప్పుడు సింహం మాంసాన్ని తింటారు. తమతోపాటు వేయించిన సింహం మాంసం తీసుకు వెళతారు. అందువల్ల తమకు సింహ... వస్తుందని వారి నమ్మకం.

కొత్త పెళ్ళికూతుర్ని పెళ్ళిక... పలకం మీద కాని, బల్లపై కూ...బెట్టి ఎత్తుకెళ్ళే ఆచారం 'యుక్రై...డమ్'లో ఉంది. పెళ్ళికాక పూర్వం ...గానున్న అమ్మాయి ఇప్పుడు ఇ... ఉండాల్సి వస్తున్నదనే దానికి ... సూచన... అలంకరింపబడిన పె...తుర్ని పెళ్లి పీటలమీద తప్ప, ఇం... ముందు చూసే ఆచారం లేదట... ...చూస్తే మధ్యలో ఏదైనా అవాంతరం ...చ్చునని వారి ఉద్దేశం.

ఆటగాళ్ళలో కూడా మూఢాచారా...న్నాయి. ఆట మొదలయ్యే ముందు 'ఉమ్మి వేయడం' శుభసూచకమం...టారు-కొందరు క్రీడాకారులు.

—బద్దిగం పాండురంగారెడ్డి

ధంగానూ ఇబ్బంది పెట్టదు.

ఏదో చెప్పడానికి తట...టాయిస్తున్న తల్లితో అన్నాడు.

''ఏమ్మా..ఒంట్లో బాగు...దా..''

''నాకేం బాగానే ఉన్నా...ను. నేను తీర్థయాత్రలకి వెడదామనుకుంటున్నా...ను. ఈమాత్రం ఓపిక ఉండగానే పుణ్యక్షేత్రాలన్నీ చూడాలని ఉంది. యాత్రా బస్సు వేస్తున్నార...ట. పేపర్లో పడింది చూడు'' ముందురోజు పేప...ర్ చూపిస్తూ అంది.

''అయితే ఓ పదిరోజు... శెలవు పెడతాను అందరం వెడదాం. పెద్దదా...వి. నువ్వలా ఒంటరిగా వెళ్ళడం ఎందుకు?''

''ఒంటరిగా కాదురా ...బ్బాయ్..మన వెనక సందులో సావిత్రమ్మగారు క...డా వస్తున్నారు..''

''అమ్మా నామీద కోపం ...దూ నీకు. అందుకే నాతో తీసుకెడతానంటే ...ంటున్నావు. నాకు తెలుసమ్మా ఈ యింట్లో నీక... మనశ్శాంతి లేదని. నీ సంతోషం కోసం నన్నేం చే...యమంటావు చెప్పు. కోరి కోరి కొరివిలాంటి కోడల్ని తెచ్చుకున్నావు..'' నిష్ఠూరంగా అన్నా...డు వేణుగోపాల్.

''పిచ్చినాన్నా...సుహాసిని ...చిన్నపిల్ల. జీవితంలో సరదాలు చంపుకొని బత...కాలని ఎవరూ అనుకోరు..నాకెవ్వరిమీదా కోపం ...లేదు..''

ఇలా తీర్థయాత్రలకని బ...యల్దేరిన సుభద్రమ్మ బస్సెక్కేముందు తనకున్న ఒక జత బంగారు గాజులు తీసి, కోడలి చేతి...కి తొడిగింది. తన మెడలో ఉన్న ఒంటిపేట బం...గారు గొలుసు మనవడి మెడలో వేసింది.

సుహాసిని ముఖం వెయ్యి ...ఓల్టుల బల్బులా వెలిగిపోయింది.

''అమ్మా! ఏమిటీ అప్పగింతలు?'' అయోమయంగా అన్నాడు వేణుగోపాల్.

''ఒంటరిగా వెడుతున్నా. ఇవెందుకు బరువ...'' తనలోనే ఏదో గొణుక్కుంటూ కొడుకు వంక ఆప్యాయంగా చూసింది సుభద్రమ్మ. ఏదో నిశ్చయించుకున్నట్టు తన బట్టలున్న చేతి సంచితో బస్సెక్కింది.

అలా వెళ్ళిపోయిన సుభద్రమ్మ మళ్ళీ తిరిగి రాలేదు. గోదావరిలో స్నానం చేస్తూ ప్రమాదవశాత్తూ (కాదు. కావాలని) మునిగిపోయి తనువు చాలించింది. ప్రవాహం బాగా ఉండడం వలన శవం కూడా దొరకలేదు.

పిడుగు లాంటి ఆ వార్త తట్టుకోలేకపోయాడు వేణుగోపాల్.

ఆమె చనిపోయిన నాలుగు రోజులకి ఒక ఉత్తరం వచ్చిందతనికి. ఎవరు రాశారో అర్థంకాక నిర్లిప్తంగా ఉత్తరం చదివాడు వేణుగోపాల్.

''బాబూ...

ఈ ఉత్తరం నీకందేసరికి బహుశా నేనీ లోకంలో నే ఉండనేమో! వృద్ధాప్యం అనేది మనిషి సహనానికి పరీక్ష లాంటిది. ఎవరికీ ఉపయోగపడని ఈ ముసలి వయసులో కాళ్ళూ, చేతులూ దృఢత్వం కోల్పోయి, ప్రతి పనికి ఇతరుల మీద ఆధారపడుతూ వారి తిరస్కారాలని భరిస్తూ, చావుకోసం ఎదురుచూస్తూ బతకడం ఎంత దౌర్భాగ్యమో అది అనుభవించేవాళ్ళకి తెలుస్తుంది. మీ సంతోషానికి అడ్డుకాకుండా ఉండాలంటే ఏం చెయ్యాలని ఆలోచించాను.

నిన్ను కన్నందుకు ప్రయోజకుడ్ని చేశాను. ఆ తృప్తి చాలు నాకు. ఎన్నో ఎదురుదెబ్బలు తిన్న ఈ జీవితంలో అలసిపోయాను. ఇంకా బతకాలనే కోరిక, ఓపిక కూడా లేవు నాకు. అందుకే పుణ్య గోదావరిలో కలిసిపోవాలనే తీర్థయాత్రల వంకతో బయలుదేరాను.

పండిపోయిన ఆకులు రాలడం ఎంత సహజమో జీర్ణమైన ఈ శరీరం నశించడం కూడా అంతే సహజం. ఇంక కోడలి స్వేచ్ఛ, స్వతంత్రాలకు అడ్డురానని చెప్పు.

ఆశీస్సులతో,

అమ్మ.''

ఉత్తరం చదివిన వేణుగోపాల్ కుప్పకూలిపోయాడు. తన తల్లి చావుకి పరోక్షంగా తనే కారణమనే అపరాధ భావన అతనికి మనశ్శాంతి లేకుండా చేసింది. ఆ దిగులుతోటే మంచం పట్టాడు వేణుగోపాల్. అతనిప్పుడు పలకడూ ఉలకడు.

దేవుడి లాంటి భర్తతో, దేవత లాంటి అత్తగారితో కళకళలాడిన ఇల్లు నేడు శూన్యంగా ఉంది. లంకంత కొంపలో భరించలేని నిశ్శబ్దం. అందులో బుజ్జిగాడితో...సుహాసిని.

''అమ్మా...బామ్మ ఎక్కడికెళ్ళింది? నాన్న కావాలంటూ...'' అడుగుతున్నాడు బుజ్జిగాడు.

మనిషి సుఖపడాలనుకోవడం తప్పు కాదు..స్వేచ్ఛ కావాలనుకోవడం కూడా తప్పు కానేకాదు కానీ...

కానీ తన సుఖం కోసం..స్వేచ్ఛ..కోసం ఇంకొకరి సుఖాన్నీ, స్వేచ్ఛనీ బలి తీసుకోవడం క్షమించరాని, సరిదిద్దుకోలేని తప్పు. ఈ జీవిత సత్యం సుహాసినికి తెలిసేసరికే చాలా ఆలస్యం జరిగిపోయింది. ★